किरातांच पुलिन्दांच कुरून ने भरतानपि। पाचालकौ प्रिकान मत्यान्नागधाङ्गांस्तयेव च॥ ब्रुसोत्तरांच वङ्गांच तामलिप्तांचयेव च। एतान् जनपदानायान् गङ्गा तारयते सुभा ॥ ततः प्रतिच्ता विन्ये प्रविष्टा दिच्छोद्धिम् । ततस्त हारिनी पुरवा प्राचीमभिमुखा ययौ ॥ म्नावयन्त्यपकां खेव निवादानिप सर्वप्र:। धीवराष्ट्रिकां खेव तथा लीनसुखानि ॥ केकरानेकवर्णां च किरातानिप चैव हि। कालन्दरान् विवर्शांच कुश्चिकान् खर्मभूमिकान्॥ सा मख्ये समुद्रस्य तिरीभूला तु सर्वधः। ततस्त पावनी चैव प्राचीमेव दिश्यं ययौ ॥ क्रपणान् प्रावयन्ती सा इन्द्रवानसरांखिष । तया खरपदान् देशान् वेत्रशङ्कपथानिष ॥ मध्ये चीच्नानक्सरून् कुथप्रावर्णानि। इन्द्रदीपात् ससुद्रं सा प्रविष्टा सवसीत्धिम् ॥ ततस्त पावनी प्रायात् प्राचीमाश्रा जवेन तु। तोमरान् जावयन्ती सा इंसमार्गान् सन्दह्वतान्॥ पूर्णीन दर्भी स सेवन्ती भिन्ता सा बहुधा

गिरिम्। कर्णप्रावर्णान् प्राप्य गता साम्बसुखानपि ॥ सिकतापर्वतमरून् गला विद्याधरान् ययौ। वामिमक्तकोष्ठनु सा प्रविष्टा महत् सर:॥ तासां नद्यमनदाच भ्रतभीश्य सहस्रभ:। उपगच्छन्ति ता नदी यती वर्षति वासव: ॥ हमकूटख एहे तु सर्पाणासुत्सवः स्टूतः। सरखती प्रभवति तसात् च्योतिश्वती तु या ॥ व्यवगाहितोभयतः समुद्रौ पूर्वपश्चिमौ। सरो विष्णुपदं नाम निषधे पर्वतीत्तमे ॥ तसात् इयं प्रभवति गन्धव्यी नकुला च तें। मेरी: पार्श्वात् प्रभवति इद्खन्द्रप्रभो महान् ॥ जब्बुखेव नदी पुराया यस्यां जाब्बुनदं सहतम्। पयोदस्तु इदो नील: स शुभ: पुख्डरीकवान् ॥ पुखरीका पयोदा च तसाई संप्रस्थत। सरस्तु सरसंखेव स्तृतसुत्तरमानसम्॥ ख्या च खाकाका च तसाद संप्रस्यते। इराः कुरुष्ठ विखाताः पद्मभीवकुलाकुलाः ॥ नाना ते विजया नाम दादशीद्धिस्तिभाः। तेभ्य: ग्रान्ता च माध्वी च दे नदी संप्रस-

यत: ॥"

इति मत्खपुरागी १०१ अध्यायः ॥ #॥ व्यथ सिप्राद्सिप्तनत्वृत्पत्तिकारणम्। "यवं विवास विधिवत् सौवर्षे मानसाचले । व्यक्तती विश्वष्ठस्तु मोदमाप तथा सह ॥ तत्र यत् पतितं तीयं मानसाचलकन्दरे। विवाहावस्थार्थाय ग्रान्यर्थे वसुधाकतम् ॥ ब्रह्मविक्युमचादेवपाकिसः ससुदीरितम्। तत्तीयं सप्तथा भूता पतितं मानसाचलात् ॥ चेमाद्रे: कन्दरे सानौ सरखाख एथक् एथक्। तत्तीयं पतितं सिप्ने देवभीग्ये सरोवरे ॥ तेन विप्रा नदी जाता विष्याना प्रेरिता चितिम्। महाकोषीप्रपाते च यदारि पतितन्तु तै: ॥

कौषिकी नाम सा जाता विश्वामिनावतारिता। उमाचीचे यत प्रतितं तीयं तेन महानदी ॥ कावेरी नाम सा जाता तदा कावेरसंखता। महाकाले सर:श्रेष्ठे पतितं तव्जलं गिरे:॥ विमादी: पार्श्वभागे तु दिच्छी प्रम्मसिधी। गोमनि नाम तैर्जाता नदी गोमख्दीरिता ॥ मैनाको नाम यः पुत्तः भौ लराजस्य च प्रियः। यस्त तस्मिन् समृत्पन्नी मेनको दरतः पुरा ॥ तत्तत्र पतितं तोयं तसाच्चाता सञ्चानदी। देविकारा महादेवप्रेरिता सागरं प्रति॥ तत्तीयं सङ्ग्तं क्र्याहंसा वड्वसन्निधी। तेनाभूत सरवर्जाचा नदी पुख्यतमा श्रमा ॥ यानामांसि महापार्श्वे खाखवारण्यमतिधी। हिमवत्कन्दरे याच्ये दरावहदमन्यतः। इरावती नाम नदी तैसु जाता सरिदरा ॥ एता: सर्वा: सानपानात् सार्गीव्याह्रवी।

पनं ददति मर्ळानं दिचिणोद्धिगाः सदा ॥ धर्मार्थकाममोचाणां वीजभूताः सनातनाः। महानदासु सप्तेताः सर्वदा देवभोगदाः ॥ एवं नदा: सप्त जाता: सदा पुर्यतमीदका:। खरम्बता विश्वष्ठस्य विवाहे देवसिनधी ॥" इति कालिकापुराणे २३ ख्रध्याय: ॥ # ॥

नदादीनां रूपद्वयं यथा,-"नवाच पर्वता: सर्वे दिरूपाच खभावत:। तोयं नदीनां रूपनु ग्रारीरमपरन्तणा ॥ स्थावरं पर्वतानानु रूपं कायस्तयापर:। श्रुक्तीनामय कन्नुनां तथैवान्तर्गता तन्: ॥ विद्रिश्चिखरूपनु सर्वदेव प्रवर्गते। एवं जलं स्थावरच नदीपर्वतयोस्तथा॥ खन्तर्वसति कायसु सततं नोपपदाते। चाप्यायते स्थावरेग प्ररीरं पर्वतस्य तु॥ तथा नदीनां कायस्त तीयेनाप्यायते सदा। नदीनां कामरूपिलं पर्वतानान्तरीव च। जगत्स्थित पुरा विष्णुः कल्पयामास यन्नतः॥ तोयचानी नदीदु:खं जायते सततं दिजा:। विश्रीमें खावरे दु:खं जायते गिरिकायगम्॥"

इति कालिकापुरागे २२ अधाय:॥ तस्या वैदिकपर्याय:। अवनय: १ यक्ता १ खा: इ सीरा: 8 सीखा: ५ एना: ६ धुनय: 9 रजानाः प्वचायाः ६ खादोचार्याः १० रोध-चकाः ११ इरितः १२ सरितः १३ अयुवः १४ नभन्तः १५ वध्वः १६ हिरग्यवर्णाः १७ रोहित: १८ सस्त: १८ वर्गा: २० सिन्धन: २१ कुल्या: २२ वर्थ: २३ उर्जा: २४ इरावता: २५ पार्वत्यः २६ सवन्यः २० जच्चंखत्यः २० पयखळ: २६ सरखळ: ३० तरखळ: ३१ चर-खता: ३२ रोधखता: ३३ भाखता: ३४ वाजिरा: ३५ मातर: ३६ नदा: ३०। इति सप्ति मात्री नामानि। इति वेहनिचयही। १। १३॥ (चतुर्देशाचरवित्तिश्रेत्रः। तलच्यं यथा,-"ननतनगुरुगें; सप्तयतिनेदी खात्॥")

नदीकद्भः, पुं,' (नदीना कद्भं सम्हो यत्र ।) सहात्रावणिका। इति राजनिर्घेग्टः॥ (नदीनां वाद्खम्।) नदीसम्हे, स्ती॥

नदीनि

नदीकान्तः, पुं. (नदीनां कान्तः पतिः ।) ससुद्रः । (नदी कान्ता प्रिया यस्य।) हिष्णलवृत्तः। सिन्ध्वारकः। इति मेहिनी। ते, २००॥

नदीकान्ता, स्त्री, (नदी कान्ता यस्या: ।) जब-वृत्तः। काकजङ्गीषधि:। इति मेदिनी।ते, २०१॥ (अस्याः पर्यायो यथा,-"काक अङ्गा नदीका मा काक तिक्ता सुलीमग्रा। पारावतपदी दासी काका चापि प्रकीर्तिता॥" इति भावप्रकाशस्य पूर्वसाई प्रथमे भागे ॥) लता। इति हमचन्द्र:॥

महीकूलिग्नियः, पुं, (महीकूलं प्रियं यस्य। मही-कूलजातलाइस्य तथात्वम् ।) जलवेतसः। इति

गरीजं, क्ती, (गदा जायते इति । जग+ डः।) स्रोतीय्ञ्जनम्। इति हैमचन्द्रः॥ (अख पर्यायो यथा, वैद्यकरत्रमालायाम्।

"स्रोतीर झमं नदीजच क्षां स्रोतीजलाञ्चनम् ॥") महीज:, पुं, (नदा जायते इति। जन + दः।) अञ्नहचः। इति रतमाला॥ (अख पर्यायो

यया, वेदाकरसभालायाम्। "धन्वी धनञ्जय: पार्थी नदीन: बकुभीर व्यान:॥") यावनालप्ररः। इञ्जलह्यः। इति राज-विषयिदः ॥ (विद्याधिकः । इति हेमचन्द्रः । 8। १२१॥ यथा, सुश्रुते उत्तरतन्त्रे। १०।

"नदी जिप्रास्त्रीकटकान्ययाञ्जनं मनःशिला है च निशे यहादसे ॥" नप्तिविश्वेषः। यथा, महाभारते। ५ १८१६। "सुरारिख नदीजच कर्णवेषच पार्थिव: ॥" भीयाः। गङ्गागभैजातलात् तथालम्। यथा, तभव। ५। १४८। ३२।

"अयन्तु धक्तज्ञतया महासा न राज्यकामी नृवरी नदीन: ॥") नरीजाते, त्रि ॥ (यथा, महाभारते। ७११०२। । "पार्वतौर्यभंदीजैस सेन्यवस महाहरे: "") नदीजा, खी, (नदा जायते या सा। जन+ ड:+टाप्।) अधिमन्यष्टचः। इति राज-

नदीतरस्थानं, की, (नदाक्तरस्थानमनतरण-ख्यलम्।) घट्टः। इति सूरिप्रयोगः ॥ (नदा इतर्सानम्।) नदीभित्रसानम्।

नदीन:, पुं, (नदीनां इन: पति:।) खसुद्र:। इति चिकासध्येष:॥ वर्गः। सथा। अयं नहीन इत्याद्यत्तरनेषधः॥ (अनेनोवंश्रीयस्य सइदेवस्य पुत्र:। यथा, इरिवंशे। २८। ४। "सप्टदेवस्य धनीतमा नदीन इति विश्वतः। नदीनस्य जयत्सेनो जयत्सेनस्य सत्कृति: ।" न दीन: इति नण्समासे दरिद्रभिन्ने, चि॥)

महीनिष्यावः, पुं, (नदीसमुखजाती निष्यावः ।) क्षान्यभेद:। तत्पर्याय:। कटिनचाव: कर्दुर:इ